

“Quan no tothom té la possibilitat de treballar, la societat no va bé”

Dij, 2/05/2013 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la Casa de Santa Marta. 1 de maig de 2013

La icona del Déu treballador ens diu que la feina és alguna cosa més que guanyar-se el pa.

La feina ens dóna dignitat! Qui treballa és digne, té una dignitat especial, una dignitat de persona: l'home i la dona que treballen són dignes. En canvi, els qui no treballen no tenen aquesta dignitat. Però són molts els qui volen treballar i no poden. Això és un pes per a la nostra consciència, perquè quan la societat està organitzada d'aquesta manera, de manera que no tothom té la possibilitat de treballar, d'estar unit per la dignitat del treball, aquella societat no va bé: no és justa! Va contra Déu mateix, que ha volgut que la nostra dignitat comenci per aquí.

La dignitat no ens la dóna el poder, els diners, la cultura, no! La dignitat ens la dóna el treball! I un treball digne, perquè molts sistemes socials, polítics i econòmics han optat per explotar les persones.

No pagar un sou just, no donar feina perquè només es miren els balanços, els balanços de l'empresa; només es mira el que puc treure de profit... Això va en contra de Déu! Quants cops -molts cops- ho hem llegit a L'Osservatore Romano... Un titular que em va colpir molt l'altre dia de la tragèdia de Bangladesh: “Viure amb 38 euros al mes”. Aquest era el sou de les persones mortes. I això té un nom: treball esclau! I avui en el món hi ha aquesta esclavitud que es fa amb la cosa més maca que Déu ha donat a l'home: la capacitat de crear, de treballar, de fer la pròpia dignitat. Quants germans i germanes en el món es troben en aquesta situació per culpa d'aquestes actituds socials i polítiques!

Hi havia una rabí de l'Edat Mitjana que explicava a la seva comunitat jueva els fets de la Torre de Babel: aleshores els maons eren molt valuosos. Quan un maó, per error, queia, era un problema molt greu, un escàndol. ‘Mira que has fet!’ Però si un dels qui treballava a la torre queia: ‘Requiescat in pace!’ i el deixaven tranquil... Era més important el maó que la persona. Això explicava aquell rabí medieval i això passa ara! Les persones són menys importants que les coses que donen benefici a aquells que tenen el poder polític, social, econòmic. Fins a quin punt hem arribat? Fins al punt que no som conscients d'aquesta dignitat de la persona, d'aquesta dignitat del treball. Però avui és la figura de Sant Josep, de Jesús, de Déu, que treballen - aquest és el nostre model - i ens ensenyen el camí per anar cap a la dignitat.

Ja no podem dir el que deia Sant Pau “Qui no vulgui treballar, que no mengi”, sinó que hem de dir: “Qui no treballa ha perdut la dignitat” perquè no troba la possibilitat de treballar. Avui ens fa bé tornar a escoltar la veu de Déu, quan s'adreçava a Caín dient-li: “Caín, on és el teu germà”. Avui, en canvi, sentim aquesta veu: “On és el teu germà que no té feina? On és el teu germà que pateix una feina d'esclau?”

Preguem, preguem per tots aquests germans i germanes que es troben en aquesta

situació. Que així sigui”.